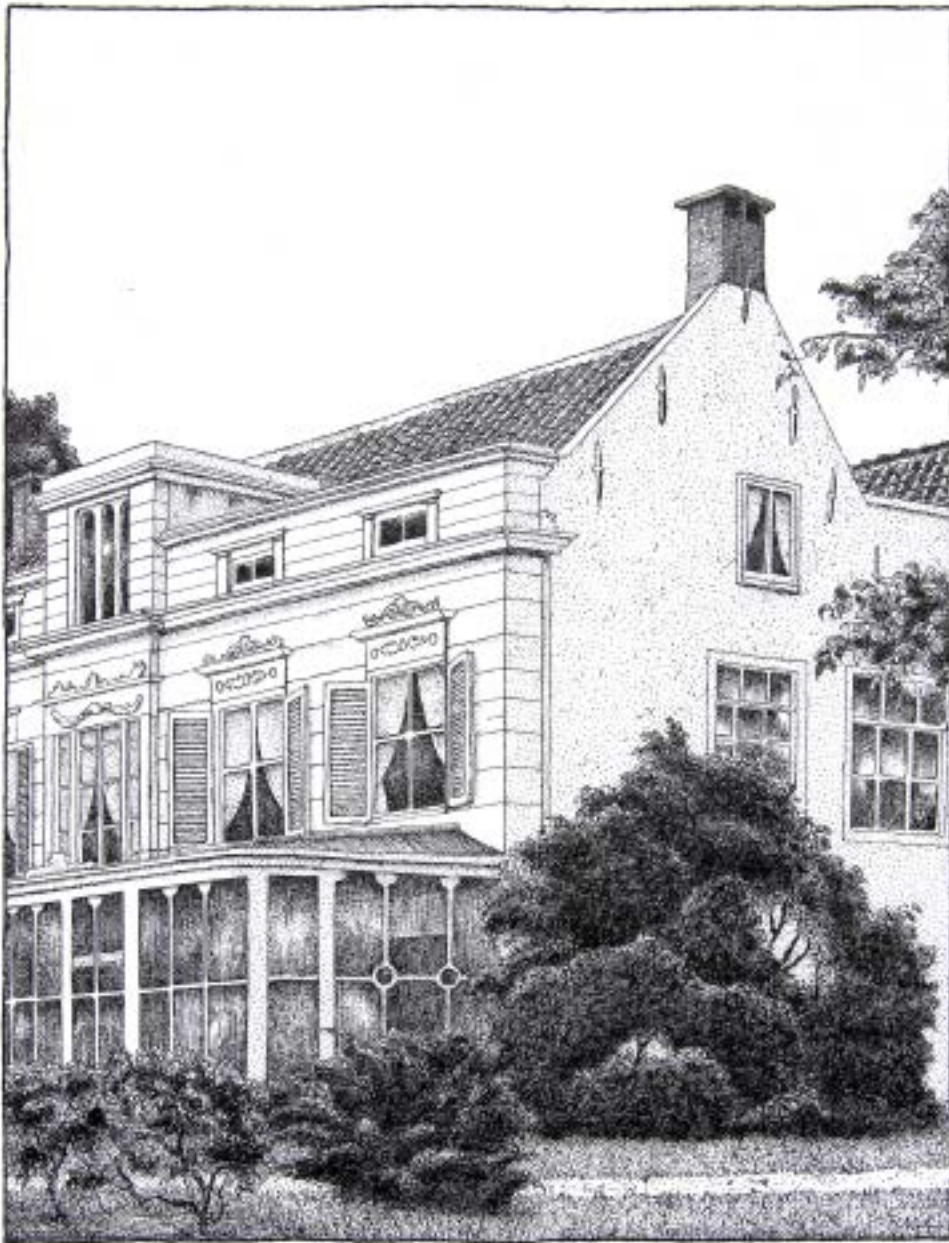

Recente foto van huize Calorama door Barteld de Jong.

Voorwoord	6
Calorama	8
Herendiners	15
Het park	21
Vrienden en kennissen	23
Renswoude	28
Wagensveld	32
Kasteel Renswoude brandt af	36
De dertiende penning	42
Wassenaar in de Tweede Wereldoorlog	43
Op bezoek	45
Henk als reiziger en zoonanbidder	48
Auto's	49
Literatuur	52
Register	53
Colofon	55

Pentekening van Calorama door de auteur. Afgebeeld in het in 1983 verschenen boek 'Kastelen en buitenplaatsen in Rijnland.'

bezocht had Henk er al het nodige aan laten restaureren. De gevels waren opnieuw geschilderd en al het houtwerk vernieuwd. Onderzoek naar de oude verflagen had uitge-
wezen dat het huis vroeger eerst wijnrood en later okergeel geschilderd was geweest. 'Ik wilde geen wijnfles', aldus Henk, en daarom had hij voor geel gekozen. In 1982, het jaar waarin ik Calorama voor het eerst bezocht, had Henk het tuinkoepeltje laten herbouwen. Het koepeltje had al een gedenksteen uit 1842 en Henk liet er nog een nieuwe bijmaken met een Latijnse tekst. Helaas had de steenhouwer nogal moeite met de lange achternaam van Henk en moest hij zijn werk nog eens overdoen. Dat het leven van een landgoedeigenaar niet altijd over rozen gaat, bleek een aantal jaren later toen onverlaten de gerestaureerde koepel in brand staken. De ijzeren kist met documenten bleek een rijke bron, waaruit ik ruim heb kunnen putten voor mijn boek. Henk was ook zo vriendelijk om nog wat genealogische gegevens over de bewoners van Calorama te verzamelen, uit te tikken en aan mij op te sturen. Hij maakte zich nogal vrolijk over enkele passages in mijn concepttekst die ik hem voorlegde, met name het verhaal over de wijnfles. Zoals eerder vermeld is mijn boek 'Kastelen en buiten-

Door Henk verzamelde informatie over Calorama die hij in november 1982 opstuurde aan de auteur.

DE RIJSE VAN NOORDWIJK BUNDEL,
NOORDWIJK 20
TEL. 04710-12222

Evert Dierox VOLLENHOVEN
11 Januari 1683 verkoop van Kruidentuin aan de Goeweg aan:
Geyrtje Dieroxdochter van Steenhoven voor f. 1191,00

In 18e eeuw gekomen aan:
Cornelis Groeneveld geboren April 1741
Ouders komen uit Haastrecht (Grutter)

Jan Groeneveldt x Maartje van Duynem

Cornelis Groeneveldt x Trijntje Pieterdochter Groeneveld
geb April 1741 gehuwd 14 November 1762
(van Noordwijk aan Zee)

Pieter Groeneveld x Johanna Maria Daniels
(doop 30 September 1774)
overleden 28 Augustus 1841

Catharina Johanna (Trijntje) gehuwd met: Jacob van Tricht b3/1/1848, overl. 7 Jan. 1878 op 5 Juni 1855	Eduard Cornelis geb 13 Aug. 1808 overl. 15 April 1878 te Leiden Doinée gehuwd met: Catharina Elisabeth van Klinkenberg Dozy in 1810	Sophia Maria geb 27 Juni 1812 te Noordwijk
---	---	--

Johannes Pieter
geb. 3 Mei 1854
(Peterhof)

*Henk geniet voor
het huis van de zon.
Foto door de auteur,
augustus 1986.*

geplaatst. Daar zat je helemaal verscholen, met zicht op de kruinen van de kastanjabomen. Een doorkijkje tussen de bomen gaf wat meer zicht in de verte. Het feit dat het huis in een park stond, gaf je het gevoel dat je de 'gewone' wereld achter je gelaten had, alsof je je bevond op een soort eiland. Je verkeerde in een andere wereld en voelde je een beetje verheven boven de onzichtbare, omringende wereld. De wetenschap dat het landgoed door hekken was omgeven gaf je een veilig gevoel, al kon iedereen zo de oprijlaan op komen. Van de buitenwereld hoorde je ook niet veel. Soms hoorde ik in de verte het gebrom van een tankauto die bezig was de tank van het verderop gelegen benzinstation vol te pompen. Verder klonk er alleen vogelgezang en het koeren van houtduiven.

Zoals gemeld hoorde bij Calorama ook een gebied aan de overkant van de Gooweg. Ik noteerde in juni 1984: 'Hier bezit Henk een zeer groot terrein, dat we rondwandelden, waar diverse huurders kleine akkertjes en volkstuinten hebben. Er groeit hier van alles: aardbeien, bonen en vele andere groenten en snijbloemen.' Het was toen een uitgestrekt terrein met weidse uitzichten. Het is later vol gezet met woningen.

Henk had ongetwijfeld een groot sociaal netwerk. Hij behoorde tot de groep adellijke Nederlanders die elkaar doorgaans wel kenden. Als Henk het even niet wist, kon hij het altijd opslaan in het 'Rode boekje', een reeks in rood linnen gevatte adelboekjes waarin je de stambomen van adellijke families kon napluizen. Over tal van leden van de adel wist Henk wel anekdotes te vermelden. Soms maakte hij grappend de opmerking dat iemand toch niet helemaal OSM was, waarmee hij bedoelde: niet Ons Soort Mensen. De familie Taets van Amerongen trouwde natuurlijk al eeuwenlang in andere adellijke families, zodat veel adellijke dames en heren tot Henks (soms verre) verwanten behoorden. Henks lidmaatschap van de plaatselijke Rotary leverde hem ook veel vrienden en kennissen op. Uit zijn verhalen maakte ik op dat hij hier veel gezelligheid meemaakte en dat hij bovendien veel opstak van mensen met zeer verschillende achtergrond en beroepen. Rond Calorama was er ook een vriendengroep die Henk bijstond bij het reilen en zeilen van de buitenplaats. Mensen als Marnix Ruys en met name Sicco de Jong pasten op het huis als Henk elders was. Er waren ook mensen die hielpen in de tuin of die sleutelden aan de oldtimers die Henk verzamelde.

Aan de noordzijde van het huis zat een uitbouw die apart bewoond kon worden. Ik herinner me dat Thijs Bonnike, een zoon van de toenmalige burgemeester van Noordwijk en student te Leiden, daar enige tijd met zijn vriendin heeft gewoond. Ook bood deze vleugel tijdelijk onderdak aan de gescheiden echtgenote van een Wassenaarse predikant. Henk knorde tegen mij dat deze dame-met-kinderen haar woongedeelte niet erg goed schoonhield. Toen zij weer was verdwenen, stuurde Henk haar een keer een bezem voor haar verjaardag. En verbaasde zich erover dat hij daar niet voor bedankt werd...

Tijdens mijn bezoeken aan Calorama maakte ik wel eens kennis met sommige van Henks vrienden en kennissen. Ik herinner me een gezamenlijk etentje met een heer Evers,

Henk was niet zó maar een 'TvA' (zoals hij zijn achternaam vaak afkortte), maar een Taets van Amerongen van Renswoude. Daarmee gaf hij aan dat hij behoorde tot de tak Renswoude van zijn familie. Maria Jacoba Taets van Amerongen-Pijnssen van der Aa had in 1754 het Utrechtse kasteel Renswoude verworven via een erfenis. Sinds die tijd is het fraaie zeventiende-eeuwse kasteel in handen gebleven van de familie Taets van Amerongen, zij het dat het kasteel inmiddels is ondergebracht in een beheersstichting. Henk was bestuurslid van deze stichting. Hoewel hij er zelf niet woonde, was hij zeer betrokken bij het reilen en zeilen van het kasteel dat was opgedeeld in appartementen. Henk bezat wel een jachthuis en landerijen even buiten het dorp Renswoude, waar hij vaak kwam.

Begin 1983 bezocht ik Renswoude voor het eerst. Mijn 'Historisch Dagboek' vermeldt: 'Op vrijdag 14 januari 1983 vertrok ik om 6 uur 's avonds vanuit Scheveningen met Henk Taets van Amerongen naar Renswoude (...) In een snelle Mercedes ging het richting Renswoude. Even buiten het dorp heeft Henk in een boscomplex een jachthuis, geheel van hout met een stenen schoorsteen en open haard, waar we ons behaaglijk installeerden. Dit huis ligt tegenover boerderij Wagensveld. Het wordt verwarmd door elektrische radiatoren, er is een flinke keuken met

Kasteel Renswoude.
Foto door de
auteur, 15 januari
1983.

elektrisch kookapparaat, een douche, kortom zeer luxueus voor een buitenhuisje. Die avond verscheen ook neef J.J.C. (Hans) Taets van Amerongen, hoofdbewoner van het kasteel en o.a. beheerder van kasteel Amerongen. Hans verzorgde een uitstekende maaltijd en vervolgens werd er bij de open haard geborrelt. Hans wist veel te vertellen over grote landhuizen in Wassenaar die hij goed kende (of gekend had, als ze al weer waren afgebroken).

De volgende ochtend werd op de tegenoverliggende boerderij de Mercedes geruild voor een Land Rover en crosten we door de landerijen van Henk. Om 12 uur waren we op het kasteel dat nu, na de laatste restauratie, aan de voorzijde weer z'n kruiskozijs heeft, wat een fraai gezicht is. Om 12 uur kwamen er belangstellenden voor de al een jaar leegstaande linker bovenétage. Wát een appartement! Grote zalen van kamers met zware balkenplafonds, op enkele

Luchtfoto van
kasteel Renswoude.
Ansichtkaart die
Henk in 1990 aan de
auteur stuurde.

Links: Henk te midden van de restanten van kasteel Renswoude. Foto door de auteur, 23 juni 1986.

Rechts: de uitgebrande eetzaal met de grote schouw. Foto door de auteur, 23 juni 1986.

het gebouw ingepakt met doorzichtige kunststofplaten. Samen met Henk bekeek ik de diverse verdiepingen. Veel verbrand materiaal was inmiddels weggehaald en boven de verwoeste eetzaal was al weer een nieuwe zolderbalk aangebracht. Ik maakte diverse foto's en Henk poseerde bij een van de torenspitsen die op het voorplein lag. In februari 1989 bezocht ik het kasteel opnieuw samen met Henk. Het kasteel was weer voor een groot deel in de oude glorie hersteld. In mijn 'Historisch dagboek' beschreef ik het bezoek als volgt: 'Aan het eind van de middag dronken we bij neef Hans Taets van Amerongen thee. Hans was wat dikker geworden, maar zag er verder goed uit. Hij was blij me weer eens te zien na lange tijd. Het souterrain van het kasteel ziet er weer keurig uit. De wanden zijn opnieuw bepleisterd. In de grotendeels nog lege keuken was net een nieuwe – antieke – kast geplaatst. De ruimte onder het terras echter ziet er slecht uit. Het lekt er

heel erg, zodat de wanden groen zijn uitgeslagen en ook de vloer er goor uitziet. Op de beletage is inmiddels het linker appartement bewoond. Door een familie Taets van Amerongen met 15-jarige zoon. Er brandde licht, maar we hebben ze verder niet gezien. Het rechter appartement, met de vroeger zo fraaie eetzaal, is nog lang niet klaar. Plafonds en vloeren zijn hersteld, maar de verbrande wanden bieden nog een treurige aanblik. Op de eerste verdieping wordt hard gewerkt aan het appartement van Hans. Er moet nog het nodige schilderwerk verricht worden; verder is het klaar. In de keuken en wc heeft Hans overigens hele lelijke moderne (bruin gevlamde) tegels laten leggen. Ook Henk vindt ze foieilelijk. Hoe een kunsthistoricus zoiets in een kasteel kan laten aanbrengen, is mij een volslagen raadsel. Hans woont nu wat provisorisch in de torenkamer op deze verdieping, tot ook de rest klaar is. Er is een zithoekje, met kamerscherm, en een wat verformfaaid

Links: Henk bij een verbrande deurpost. Foto door de auteur, 23 juni 1986.

Rechts: Henk inspecteert een restant van de verlichting. Foto door de auteur, 23 juni 1986.